

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] delspolitiske Side af Sagen, som man ogsaa vil kunne overbevise sig om ved at kaste et Blik paa Indførselstallene, været skudt i Forgrunden. Det forekommer mig, at Partiet Venstre skulde være de sidste til at beklage sig over, at vi i adskillige Tilfælde af Hensyn til Landbrugseksporten har lagt vore Indkøb i de Lande, der aftager vore Landbrugsprodukter, selv om Priserne her har været højere.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen var inde paa forskellige Detailspørgsmaal, bl. a. mener det ærede Medlem, at det maatte være muligt at sætte Kullene paa Friliste. Det ærede Medlem mente, at det var muligt at opfylde vore handelspolitiske Forpligtelser gennem en Kontrol, udøvet af Toldvæsenet. Jeg skal hertil bemærke, at det er ikke gørligt; Kulhandelen ligger paa en saadan Maade, at det ikke vil være gørligt uden særlig Kontrol at opfylde vore Forpligtelser over for England, og naar man alligevel skal have Kontrol med Kulhandelen, vil det vel ikke være rimeligt at flytte den fra Valutacentralen over til et andet Kontor, der formodentlig skulde indrettes af Kulimportørerne.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa nogle Betragtninger, fremkaldt af nogle Udtalelser, Udenrigsministeren var fremkommet med, og som det ærede Medlem formentede stod i absolut Strid med Udtalelser, jeg var fremkommet med. Det blev kort gjort op saaledes, at Udenrigsministeren skulde have sagt, at øget Handel giver øget Beskæftigelse, medens jeg skulde have gjort den modsatte Anskuelse gældende. Jeg vil gerne sige her, at der er ingen Uoverensstemmelse mellem Udenrigsministeren og mig; formodentlig skulde Konklusionen af mit Standpunkt efter det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Opfattelse være den, at der slet ingen Handel skulde være, men en saadan Opfattelse kan det ærede Medlem vel alligevel ikke til tænke mig. Det, det drejer sig om, er, som jeg tidligere har sagt, at finde Balancepunktet, finde den Grænse, hvor man tager formødent Hensyn til de forskellige Erhvervs Interesser.

Da det ærede Medlem citerede en Udtalelse af mig ved Lovforslagets første Behandling, er det vist rigtigst at fremhæve, at jeg i denne Udtalelse sagde:

„i saa vidt Omfang, som Hensynet til Landbrugets berettigede Interesser tillader, sikrer, at“ o. s. v.
Jeg har altsaa udtrykkeligt henvist til, at

det var nødvendigt at afpasse vore Køb og vore Salg efter Landbrugets berettigede Interesser.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen var ogsaa inde paa, at man havde begrænset Indkøbene i Tyskland og dermed vor Eksport af Landbrugsprodukter. I hvert Tilfælde synes det mig, at disse Udtalelser staar i meget stærk Strid med de Udtalelser, der forleden fremkom, bl. a. foranlediget af Landbrugsraadets Præsident, der dog erklærede, at der med Hensyn til Samhandelen med Tyskland havde fundet en gunstig Udvikling Sted.

I „Tidsskrift for Industri“ fremhævede man for nylig, at det var muligt at faa Jernplader til en Pris, der laa 69 Kr. billigere pr. Ton frit fra Fabrikslager, hvis man havde kunnet købe fra Lande, der ikke var Aftagere af danske Landbrugsprodukter. Det er altsaa den Omkostning, der har maattet lægges paa dansk Handel og Industri af Hensyn til Landbrugets Interesser for at skabe Afsætning for vore Landbrugsvarer, og naar Forholdet er fremhævet som værende en urimelig handelspolitisk Afgift, saa viser dette jo kun, desværre, den gennemgribende Modsætning, der findes mellem de forskellige Erhvervs Interesser paa disse Omraader.

Under Omtalen af de handelspolitiske Spørgsmaal har Partiet Venstres ærede Repræsentanter i det nedsatte Udvalg givet en Oversigt over Danmarks procentvise Andel i den samlede Verdenshandel. Ganske bortset fra, at de nævnte Tal nok i sig selv kunde give Anledning til nogen Drøftelse, kan det jo ikke forundre, hvis Danmarks Andel i Vareomsætningen er gaaet tilbage. Danmark er jo et Landbrugsland, og som bekendt er det navnlig Landbrugsvarerne, der er mødt med Restriktioner i den angivne Aarrække fra 1931 til 1936. Tallene viser jo i øvrigt en glædelig Stigning fra 1935 til 1936.

I øvrigt anføres det i Betænkningen, at den danske Import mængdemæssigt i 1936 skulde ligge 16 pCt. under Tallene i 1931, ligesom Eksporten af danske Varer mængdemæssigt skulde ligge 15 pCt. under Eksporten i 1931. Jeg ved ikke, hvorfra disse Tal stammer, fra den officielle Statistik kan det ikke være, og jeg tror ikke, at man vil kunne faa nogen ansvarlig Statistiker til at underskrive paa dem. Den officielle Statistik — og det er jo dog til den, man maa holde sig — viser, at Udførselen af indenlandske Varer i Aarene fra 1931 til 1936 er steget med 20 pCt., og det er altsaa helt ved Siden af, naar man vil